

Pekár Dóra – Bús Gergely: Munkahely, közösségi- és kiállítótér egy helyen

A Kaptár funkcióját tekintve több, mint egy lehetséges munkahely: eleve úgy találtuk ki, hogy közösségi tér, találkozási pont legyen, minél többféle módon lehessen hozzá kapcsolódni. Így amikor végiggondoltuk milyen funkciói lehetnek a helynek, evidensen adta magát a falak és terek változatos, művészi kihasználása, galériaként való értelmezése. A kiállításokkal nem csak kéthetente cserélődő új ruhát adhatunk a térnek, még változatosabb munkakörnyezetet teremtve, de a kiállító művészek megismerését, újabb kapcsolatok létrejöttét is elősegítjük.

Maguk a megnyitók is izgalmas társasági események, ahol a művészek és barátaik más műkedvelőkkel, többek között a mi vendégeinkkel is találkozhatnak. Igazi könnyed esti programok ezek, ahol olyanok is megismerhe-

tik a KAPTÁRat, akik még nem hallottak róla, továbbá a KAPTÁR tagjai számára is kellemes kikapcsolódásként szolgálnak. A megnyitók megszervezésében jelentős részt támaszkodunk a művész elképzeléseire, így volt már rövid előadás, zenei kíséret, közös beszélgetés a résztvevőkkel, illetve közös tárlatvezetés is. Természetesen szeretjük, ha valaki mond pár szót az alkotásokról – legyen az akár egy művészettörténész, akár az alkotó maga. Viszonylag gyakran cserélődnek a kiállításaink, ezért a megnyitók programjaink között előkelő helyet foglalnak el, és látogatók is.

Jelenleg két-három hónapra előre állunk készen kiállítási tervvel. Az első néhány esetben keresnünk kellett az ismerős művészeket, akik már akkor is szívesen jöttek hozzánk megmutatni alkotásaikat, azóta pedig egyre inkább maguktól jelentkeznek, érdeklődnek mások is, hogy miként hozhatnák be alkotásaikat hozzánk. Szívesen fogadjuk ezeket a megkereséseket, és mivel két kiállítási terünk is van – a földszinti közösségi irodater és a pince rusztikusabb környezete – ezért aztán

különbéle befogadhatóságú alkotásokat is el tudunk helyezni.

A kiállítótér kifejezés nem is fedti le teljesen művészeti koncepciókat, jobban illik rá a befogadótér, mivel nem csak festményeket, fotókat vagy plasztikákat állítunk ki: volt már itt filmvetítés, és színdarab bemutatását is tervezzük. A művészeti ágak sokféleségéhez hasonlóan tematikájában is széles a spektrum, és kezdő művészeket is ugyanolyan szívesen fogadunk, mint gyakorlott alkotókat.

A Krétakör fotósának, Tóth Ridovics Máténak a kiállítása volt az első a sorban, majd járt nálunk Réti Kamilla digitális festményeivel, Theodor Oberheitmann kordokumentációs képeivel, majd Bornemisza Eszter és Csanádi Judit textil-papírintallációi voltak megtekinthetőek. Jelenleg Gulyás Judit textildesign

tárgyait mutatjuk meg immár második alkalommal, ezúttal Sztaszxiv Milán márványplasztikáival kiegészítve.

Október 10-től pedig Kisszőlősi Szánthó Bea festményei lesznek láthatóak, majd Sébastien Balbastre városi fotói, illetve Kanyó Ervin vajdasági képei következnek, tehát a következő hónapokban is igen változatos és izgalmas vizuális élményeket igyekszünk nyújtani az érdeklődőknek és az itt dolgozóknak.

Az ügyfeleink általában értékelik, hogy erőforrást fektetünk a munkakörnyezet színesítésébe, és minden alkalommal örömmel csodálkoznak rá az új kiállításokra, de a véletlenül betévedő érdeklődőt is ámulatba ejti a hely sokfélesége. Ugyanakkor sikerült egy egészséges egyensúlyt találni a letisztultság és hangulatot javító művészi díszítés között. Mi úgy vesszük észre, hogy ez segít a munkavégzésben: megtalálhatjuk a kellőképpen letisztult környezetet, ha fókuszáltnak és elmélyülten koncentrálva kell valamin dolgozni, de utána nagyon jól esik megpihentetni a szemünket valami nem mindennapi színen, formán, mintán. Ez segíti a szellemi felfrissülést, így pedig nem csak a kedvünket javítja, de a kreatívabb gondolkodást is lehetővé teszi.